

In memoriam

Oscar Lewrö tillhörde dem som en gång för mer än ett kvarts sekel sedan bildade Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund. Han var helt visst en av dem som arbetade mest energiskt för att få organisationen till stånd, fast det vid dess grundande icke fanns mer än om jag minns rätt tolv länsföreningar. ”Vi ska se till att det blir föreningar i samtliga län,” menade han. Och det blev det ganska snart, trots motstånd inom somliga län, så Oscar hade rätt.

Varför var han (och vi andra) så angelägna att få organisationen till stånd? I en materialistisk tid verkar det kanske numera rätt obegripligt, men det var faktiskt för att få en bättre taxering, få största möjliga antal skattebetalare behandlade på ett rättvist och likformigt sätt av kvalificerade och samvetsgranna taxeringsnämndsordförande och taxeringsnämnder. Det fanns på den tiden inga kurser och ingen riksskattenämnd och föga handledning för ens nyförordnade ordförande. Man fick lära sig själv så att säga.

Icke minst Oscar Lewrö, som då var häradskrivare och även taxeringsnämndsordförande i Västerås samt ordförande i länsföreningen där, fann detta sakernas tillstånd högst otillfredsställande och det kom honom att ivrigt verka för riksorganisationens tillkomst och därmed möjligheter till samråd och överläggningar icke endast inom det egna länet utan även länen emellan.

Han kom att tillhöra TOR:s styrelse (det var för övrigt han som fann på förkortningen TOR) och blev snart dess vice ordförande under större delen av den tid undertecknad var ordförande. Jag tror man lugnt kan säga, att bättre samarbete

än oss emellan kan man rimligtvis inte ha.

Men Oscar Lewrös största insats för taxeringsarbetets förbättring var ändå knappast hans ivriga medverkan vid organisationens tillkomst utan hans initiativ till Skattenytt. Förbundet hade ju visserligen då vissa möjligheter att i samverkan med utomstående kunna publicera för taxeringsnämnderna behövliga upplysningar, men framför allt Lewrö ansåg att förbundet själv borde ha en skattetidskrift. Det tyckte för all del även den övriga styrelsen och andra, men jag avslöjar väl ingen hemlighet, om jag säger att åtskilliga av oss befarade att förbundet icke ekonomiskt kunde orka med projektet, ty avslutningen till föreningarna var väsentligt mindre än nu. Lewrö lyckades emellertid övertyga oss om att det borde kunna gå.

Och som alla nu vet så gick det. Framför allt därför att Oscar satte till alla krafter och kom med uppslag och idéer. Hans är förtjänsten, att landets i taxeringsarbete sysselsatta nu har denna tidskrift, som jag tror att det stora flertalet av dem som sysslar med taxering mången gång har betydande nytta av.

Så länge TOR finns till bör nuvarande och kommande taxeringsfunktionärer komma ihåg, att de har Oscar Lewrö att tacka för många av de förbättringar vid taxeringsarbetet, som otvivelaktigt vidtagits. Hans insats härvidlag kan näppeligen överskattas.

För oss som haft att samarbeta med Oscar Lewrö är det en god kamrat och kär vän som nu lämnat oss. Han var chosofri och öppen och kunde både ge och ta skäl. Vi saknar honom förvisso alla.

Al Vanner